

PROGRAMSKI JEZICI

1. O predmetu
2. Razvoj programskih jezika
3. Programske paradigme i podela programskih jezika

Nastavno osoblje

- Nastanik:
 - Suzana Stojković – kabinet 523
- Asistenti:
 - Martin Jovanović – kabinet 523
 - Ivica Marković – kabinet 534
 - Teodora Đorđević – kabinet 533

Sadržaj predmeta

- Predavanja:
 - Teorija programskih jezika
- Vežbe:
 - Programski jezici Java i C#

Način polaganja ispita

• I Kolokvijum (Java)	25
• II Kolokvijum (C#)	25
• Laboratorijska vežba (Windows aplikacije)	10
• Usmeni ispit	40

• Ukupno	100 poena

Literatura

- M. Stanković, *Programski jezici*, Elektronski fakultet, Niš, 2000.
- M. Stanković, S. Stojković, M. Radmanović, I. Petković, *Objektno orijentisani jezici C++ i Java sa rešenim zadacima*, Elektronski fakultet, Niš, 2005.
- Materijal sa predavanja i vežbi dostupan na sajtu predmeta:
 - cs.elfak.ni.ac.rs/nastava

Definicije

Jezik:

- Sistem izražavanja misli koji ima odredjena glasovna i gramatička pravila i služi kao glavno sredstvo za sporazumevanje medju ljudima.
- Način sporazumevanja uopšte.

(Rečnik srpskoga jezika – Matica srpska)

Definicije

- **Prirodni jezici** su jezici nastali spontano u davnim vremenima i njima govore pojedine ljudske zajednice. Njihova pravila su definisana naknadno.
- **Veštački (formalni) jezici** su nastali svesno za konkretnu namenu. Pravila veštačkih jezika su definisana pre njegovog korišćenja.
- **Programski jezici** su formalni jezici namenjeni za kontrolu ponašanja mašina, naročito računara.
- **Programski jezici** služe za komunikaciju sa računarom, ali i da precizno opišu algoritam (pa spadaju i u grupu algoritamskih jezika).

Klasifikacija programskih jezika

Slika 1.1 Podela programskih jezika

Mašinski jezici

- Svaka instrukcija mašinskog jezika se sastoji iz:
 - Koda operacije koja treba da se izvede i
 - Adresnog dela koji sadrži:
 - Opranade nad kojima će se operacija izvršiti
 - Adresu gde će se smestiti rezultat izvršene operacije
- Svi elementi mašinske instrukcije se pišu binarnom azbukom

Primer 1.1 *Sekvenca od tri mašinske naredbe od po 32 bita.*

0001	1101	1000	0000
0000	0000	1111	1111
0001	1100	0000	0000
0000	0000	1111	1100
0001	1110	0000	0000
0000	0000	0111	0010

Asemblerski programski jezici

- **Asemblerski jezici** koriste **simboličke oznake** (mnemoničke kodove) kako za predstavljanje instrukcija mašinskog jezika, tako i za predstavljanje memorijskih adresa gde se nalaze podaci nad kojima se obrada vrši
- Svako naredbi asemblerskog jezika odgovara jedna mašinska instrukcija

Primer mašinskih i asemblerskih instruckija

```
0010 0001 0000 1010  
0010 0010 0000 0001  
0010 0011 0000 1010
```

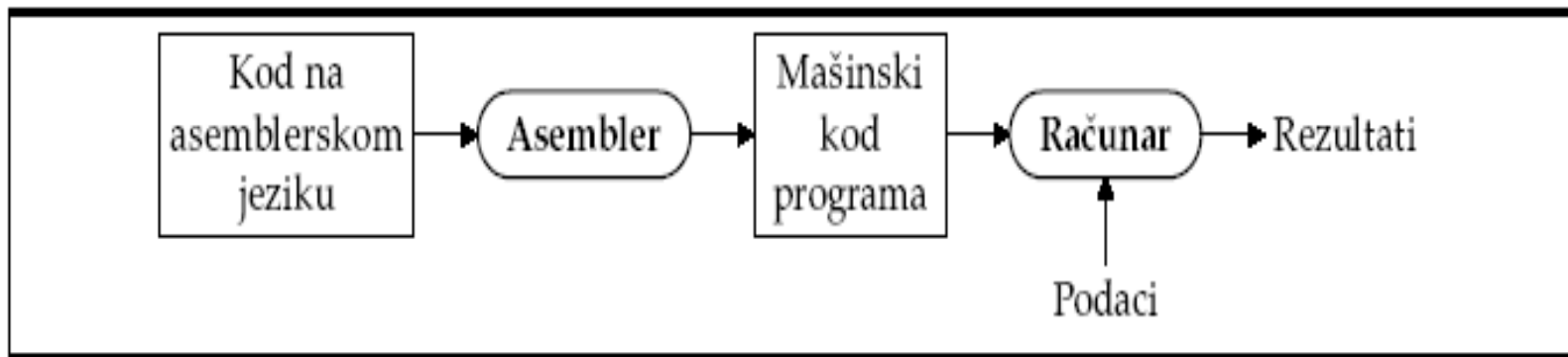
a) Mašinski kod

```
load R1,0A  
load R2,01  
load R3,0A
```

b) Asemblerski kod

Prevođenje asemblerskih jezika

- Programi pisani asemblerskim programskim jezikom se na mašinski jezik prevode pomoću prevodilaca koji se zovu **asembleri**.

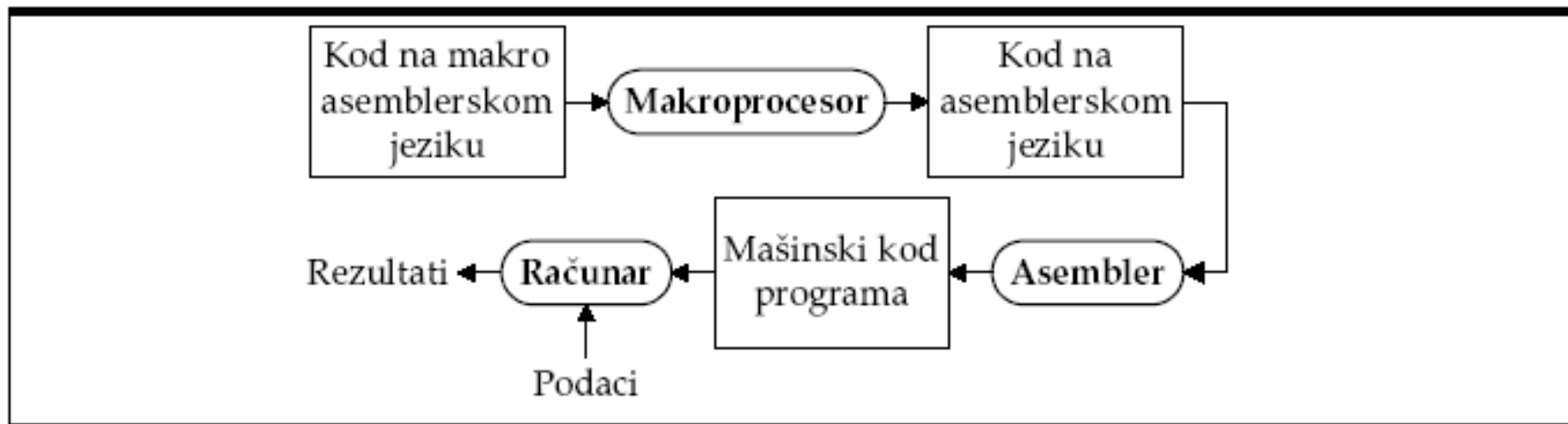
Slika 1.2 Asembleri

Makroasemblerski jezici

- Uvode korišćenje makroinstrukcija
- Makroinstukcije zamenjuju skup instrukcija asemblerskog jezika
- Kreiraju se kad se izvestan skup instukcija ponavlja često u programu.

Prevođenje makroasemblerskih jezika

- Programi pisani makroasemblerskim programskim jezikom se na mašinski jezik prevode pomoću prevodilaca koji se zovu **makroasembleri**.
- Makroassembler se obično sastoji od:
 - **Makroprocesora** – makroinstrukcije zamenjuje skupom asemblerskih naredbi, i
 - **Asemblera** – asemblerski kod prevodi na mašinski jezik

Slika 1.3 Makroprocesor

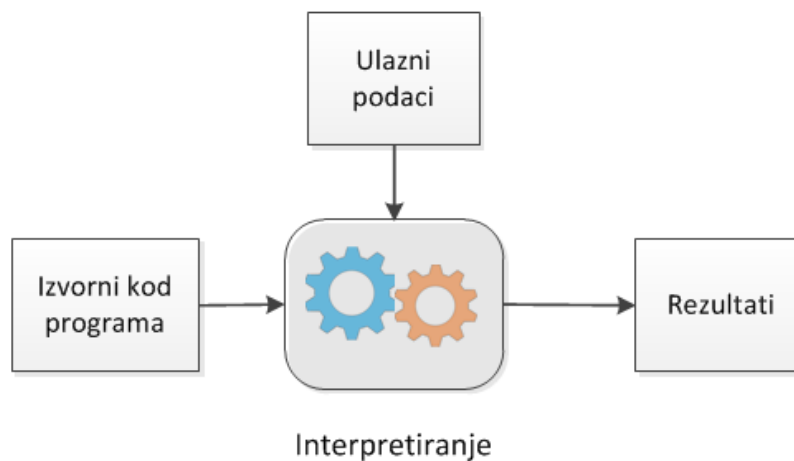
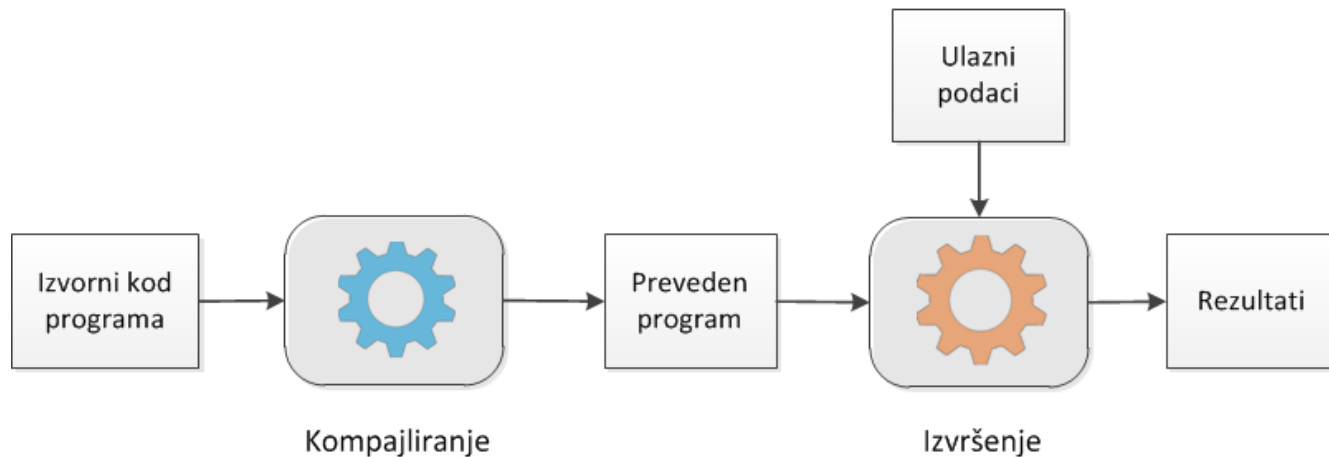
Viši programski jezici

- Naredbe se potpuno približavaju govornom jeziku (engleskom).
- Kod postaje sve razumljiviji korisniku (programeru), a prevodioci postaju sve složeniji

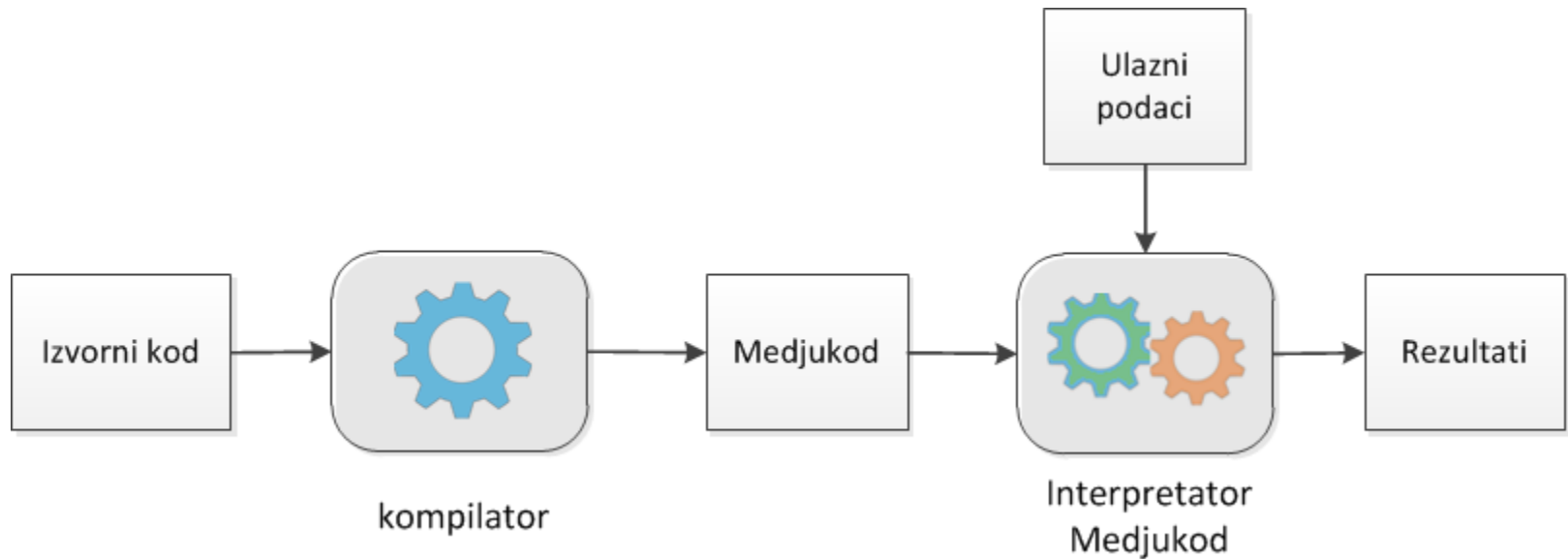
Prevođenje viših programskih jezika

- Viši programski jezici se mogu prevoditi pomoću:
 - Kompilatora – prevode ceo kod i kreiraju izvršnu verziju koja se nakon toga može izvršavati neograničen broj puta bez ponovnog prevođenja,
 - Interpretatora – prevode naredbu po naredbu i svaku prevedenu naredbu odmah izvršavaju,
 - Hibridni prevodioci – najpre se kompilatorom vrši prevođenje do nivoa međukoda koji je jako sličan asemblerskom jeziku, ali potpuno nezavistan od arhitekture računara i operativnog sistema na kojem će se izvršavati. Zatim se medjukod interpretatorom prevodi i izvršava. Jedini deo koji je zavistan od platforme na kojoj će se program izvršavati je taj interpretator međukoda.

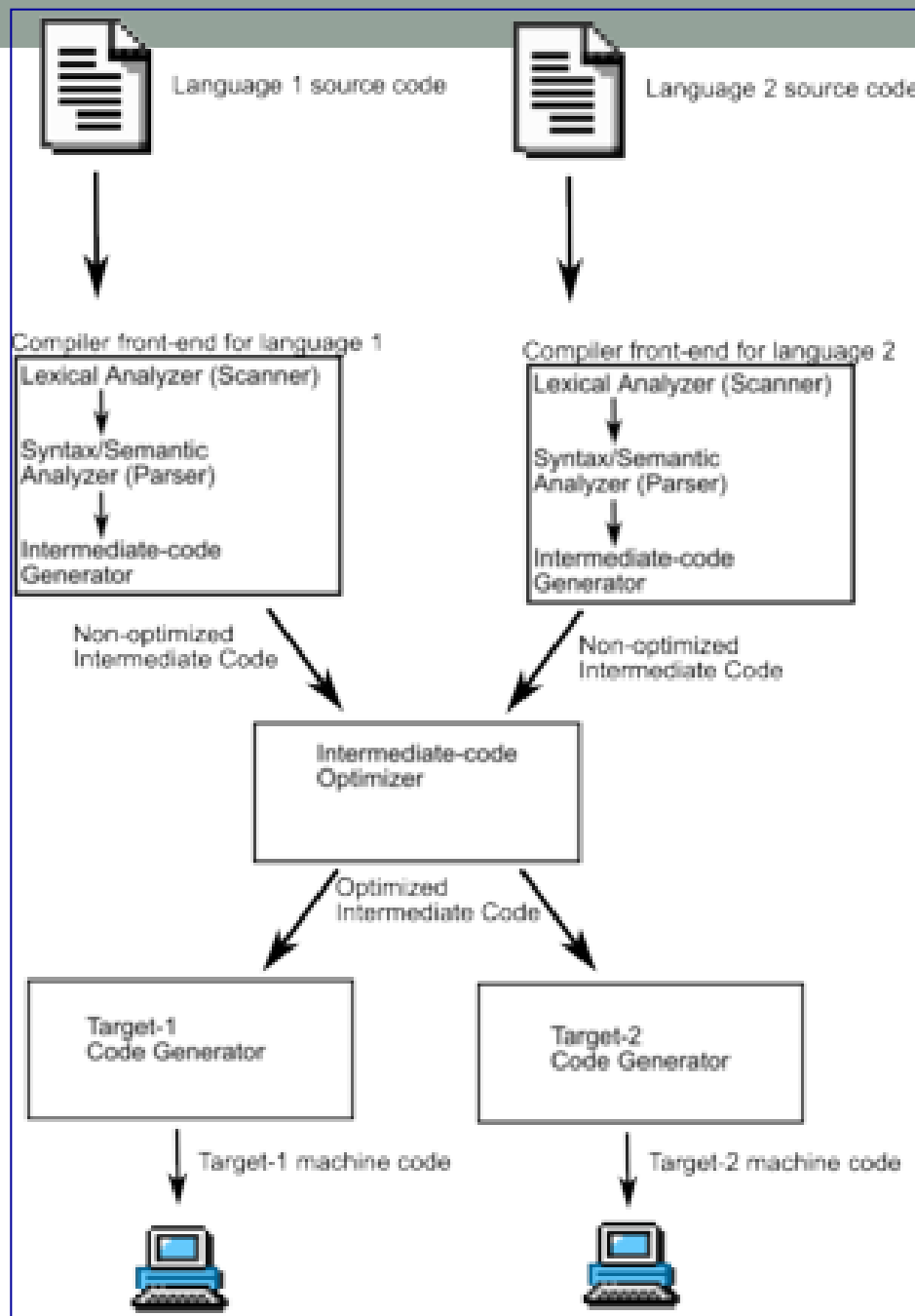
Kompilatori i interpretatori

Hibridni prevodioci

Multijezički prevodioci

Podele programskih jezika

- Prema aplikacionom domenu
- Prema paradigmama programiranja
- Prema stepenu zavisnosti od arhitekture računara

Aplikacioni domen

- Inženjerski (naučni) domen
 - proste strukture podataka (nizovi i matrice), ali se zato zahteva veliki broj preciznih numeričkih računanja
 - FORTRAN – prvi jezik projektovan za precizna numerička računanja
- Poslovni domen
 - Akcenat je na dobrom opisu i velikoj količini podataka koji se obrađuju
 - COBOL – prvi jezik projektovan za poslovni domen
 - Danas se u te svrhe koriste sistemi za upravljanje bazama podataka

Aplikacioni domeni

- Veštačka inteligencija
 - Funkcionalni jezici – Lisp,
 - Logički jezici – Prolog,
- Sistemsko programiranje
 - Zahtevaju veliku preciznost i brzinu rada, mogućnost upravljanja hardverskim resursima
 - C – prvi jezik projektovan za sistemsko programiranje – nastao i premenjen za razvoj operativnog sistema UNIX

Aplikacioni domen

- Internet i Web
 - Jezici za distribuirano programiranje
 - Jezici za formatiranje teksta na Web stranici
 - Markup jezici – HTML, XML...
 - Jezici za definisanje sadržaja Web stranica
 - Skript jezici – JavaScript, Ruby, PERL, PHP, TypeScript, ...

Programske paradigme

- Programska paradigma definiše stil programiranja
- Najgrublja podela programskih paradigmi:
 - Proceduralne paradigme – cilj je da programer tačno opiše algoritam (način) rešavanja problema.
 - Konceptualne paradigme – zadatak programera je da precizno opiše problem koji se rešava, a mehanizmi programskog jezika treba da obezbede način njegovog rešavanja.

Osnovne programske paradigme

- U literaturi se najčešće 4 paradigme izdvajaju kao osnovne:
 - Imperativna
 - Objektno-orijentisana
 - Funkcionalna
 - Logička

Imperativna programska paradigma

- Nastala zajedno sa Fon-Nojmanovim modelom računara
- Program se sastoji od skupa podataka koji se obrađuju i postupaka (algoritama) kojima se oni obrađuju.
- Koncepti koje imperativni jezici uvode:
 - tipovi podataka – za predstavljanje podataka koji se obrađuju,
 - programske strukture – za predstavljanje algoritama.
- Predstavnici proceduralnih programskih jezika:
 - Fortran, Cobol, Algol, PL/1, Basic, Pascal, C ...

Objektno-orijentisana programska paradigma

- Najrasprostranjenija programska paradigma
- Softver se posmatra kao mreža objekata koji međusobno komuniciraju razmenom poruka
- Objekti se modeluju korisničkim tipovima podataka - klasama
- Predstavnici objektno-orijentisane paradigme:
 - Simula 67, SmallTalk, C++, Eiffel, Java, C#,...

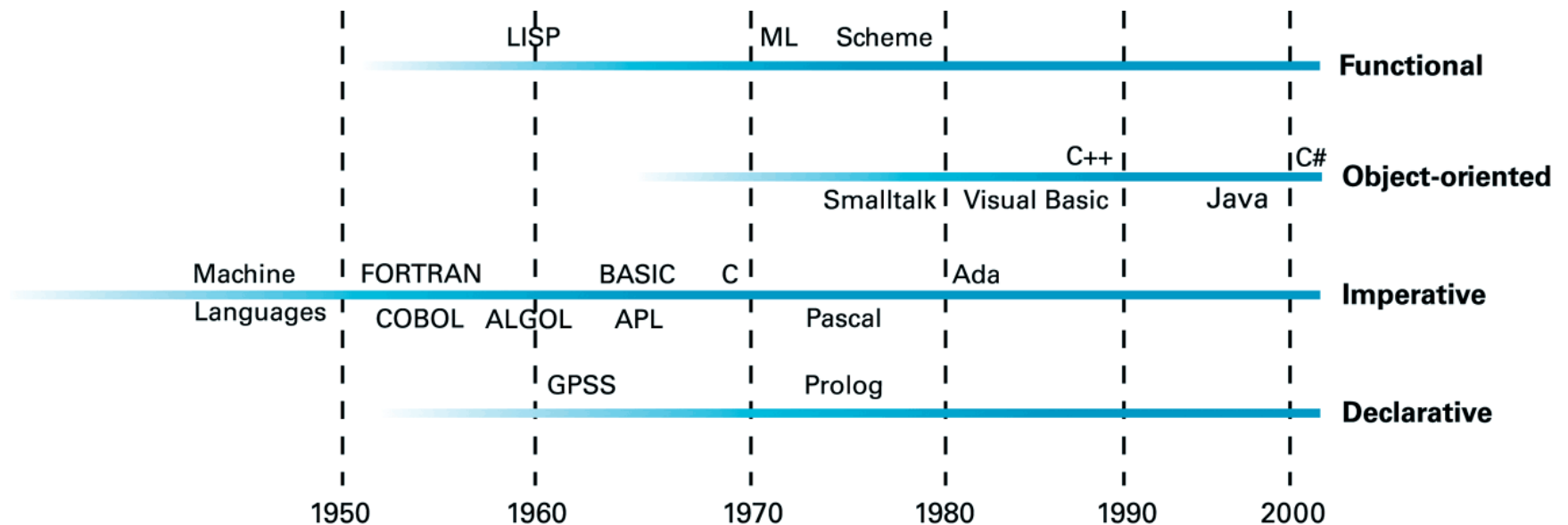
Funkcionalna programska paradigma

- Ceo program se svodi na definisanje i evaluaciju matematičkih funkcija
- Nema bočnih efekata: izlazna vrednost funkcije zavisi isključivo od ulaznih parametara
- Nema programskih struktura – petlje se zamenjuju rekurzivnim funkcijama
- Predstavnicima funkcionalnih jezika:
 - Lisp, Scheme, Haskell, ML, Scala, Ocaml...
- Lisp:
 - Jedina struktura podataka koja se koristi su liste
 - Podaci su nepromenljivi

Logička programska paradigma

- Bazirana na principima matematičke logike
- U programu se definišu:
 - Činjenice
 - Pravila zaključivanja
 - Upiti
- Izvršenje programa podrazumeva traženje odgovora na upite korišćenjem datih činjenica i pravila zaključivanja
- Predstavnicima logičkih jezika:
 - Prolog, Datalog, CLP, ILOG, Solver, ParLog, LIFE

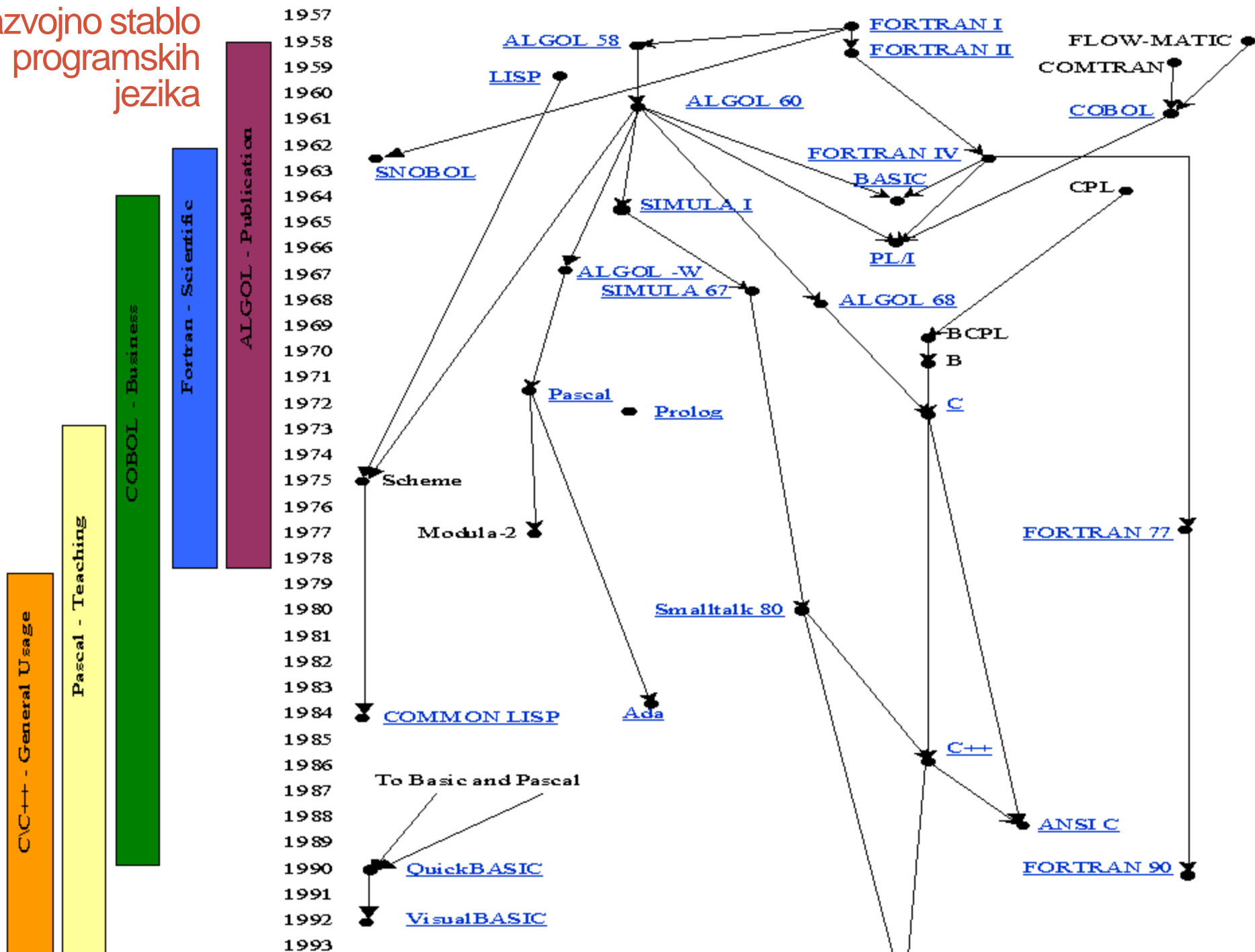
Evolucija paradigmi programiranja

Sporedne programske paradigme

- Predstavljaju kombinaciju osnovnih paradigmi ili podvrstu neke osnovne paradigme
 - Komponentna paradigma
 - Konkurentna paradigma
 - Skript paradigma
 - Generička paradigma
 - Paradigma upitnih jezika
 - Reaktivna paradigma
 - Vizuelna paradigma

razvojno stablo programskih jezika

Razvoj viših programskih jezika

- **50-te godine XX veka**

- FORTRAN – FORmula TRANslating system, 1957, John Backus i IBM
 - Imperativni jezik
 - Kompleksna matematička izračunavanja (brzina i tačnost)
 - Statička alokacija memorije – memorijski prostor za ceo kod i sve podatke se rezerviše u fazi prevođenja
- LISP – LISt Processing, malo posle FORTRANa, 1958, John McCarthy i Paul Graham
 - Funkcionalni jezik
 - Interpretatorskog tipa
- COBOL – COmmon Business-Oriented language, 1959, Grace Hopper
 - Poslovni domen
 - Efikasno manipulisanje složenim strukturama podataka
 - Efikasan rad sa datotekama

Razvoj viših programskih jezika

- **60-te godine XX veka**

- ALGOL (58,60,68)
 - Uvodi rekurzije u imperativne jezike,
 - Definisan korišćenjem BNF
- Simula (Simula I i Simula 67)
 - Prvi objektno-orijentisan jezik
- Basic
 - Vrlo prosta sintaksa, pogodan za učenje programiranja
- PL/I
 - FORTRAN + COBOL + SNOBOL+ ... + concurrency + ...

Razvoj viših programskih jezika

- **70-te godine XX veka**

- C

- Imperativni jezik za sistemsko programiranje,

- Pascal

- Akcenat na strukturnom programiranju (korišćenje programskih struktura sa jednom ulaznom i jednom izlaznom tačkom),
 - Korišćen često za implementaciju kompilatora,
 - Širok spektar strukturnih tipova podataka: zapisi, skupovi, nabiranja, intervali,...

- Smalltalk,

- Potpuno objektno-orijentisani jezik
 - Razvijen tokom 70-ih, prva javna verzija Smalltalk-80

- Prolog

- Najistaknutiji predstavnik logičkih jezika

Razvoj viših programskih jezika

- **80-te godine XX veka**
 - C++
 - Objective C
 - Erlang

Razvoj viših programskih jezika

- **90-te godine XX veka**

- Haskell,
- Python,
- Visual Basic,
- PHP,
- Ruby,
- JAVA,
- PHP,
- OCaml,
- Lua,
- JavaScript...

Razvoj viših programskih jezika

- **XI vek:**
 - Objektno-orijentisani: C#, F#, Groovy, Swift
 - Konkurentni: Scala, Clojure, Go
 - ...